

Privește cerul

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- S-a sinucis secunda ce separă
Prea multă iarnă de prea mult mister
Și între noi o altă primăvară
'Și-naltă rugăciunea către cer...

Cât de departe poți s-ajungi cu gândul
Sau unde reușești să faci popas?
Pe-un ultim vers pe care murmurându-l
Vei ști că între noi mai e un pas.

Privește cerul, spune-i că iubirea
Mai șchiopătează între ieri și azi,
Dar să-i promiți că mâine fericirea
Se va scălda în ochii tăi nomazi.

- O altă zi când dulce, când amară,
Mă ține-ncătușat, prizonier,
În gândul meu e iarăși primăvară
Și-ți voi trimite flori prin curier.

Sunt mai aproape-acum ca niciodată,
Azi umplu golul ultimului pas,
De-o să deschizi fereastra ferecată
Al cerului divin iconostas

Va invada odaia ta cu soare,
Iar eu voi fi acolo, dezertor
Din temnița destinului... Culoare
O să-ți aduc să știi că mi-a fost dor.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș